

THORVALDSENIANA

GOLDSCHMIDT OG MURERMESTER SIBBERN

Da Opførelsen af Thorvaldsens Museum skulde paabegyndes, blev der af et Medlem af De 32 Mænds Forsamling, Murermester *G. N. Sibbern*, rettet en skarp Kritik mod nogle af Bindesbølls Konstruktionstegninger. Kritikken, der senere uddybedes i et trykt Skrift, bevirkede, at Forsamlingen nedlagde Protest mod Arbejdets Fortsættelse med Trusel om at ville gøre alle vedkommende *personlig* ansvarlige for en mulig Tilsidesættelse af denne Protest og med Reservation af Kommunens Ret med Hensyn til det Ansvar, som maatte være en Følge af den Maade, hvorpaa Arbejdet allerede var paabegyndt. Dette Skridt vakte megen Opmærksomhed og foranledigede Thorvaldsen til at afgive en Erklæring, hvori han gav Udtryk for, hvor pinlig berørt han var bleven af denne Strid, og truede med, at han vilde rejse sin Vej og forandre sit Testamente for saa vidt angik de Kunstsager, som endnu var i Rom. Striden blev kort Tid efter bilagt, og Forsamlingen trak Protesten tilbage, men Sagen gav Anledning til, at *M. Goldschmidt* i »Corsaren« for 5. Februar 1841 skrev følgende:

THORVALDSENS MUSEUM

(Parabel i Anledning af Captain Sibberns Skrift).

Der var engang en Mand, der deelte sin Formue imellem sine 10 Børn, paa den Betingelse, at de afvexlende skulde have ham i Huset og føde ham paa hans gamle Dage. Men, da Børnene havde faaet Pengene, var den gamle Fader dem til Hinder, hvor han gik og stod. „Han stod i Veien for Tre og spiste for Fire“. Da græmmede den Gamle sig tildøde, og paa sin Dødsseng sagde han: „Een Fader kan føde ti Børn; men ti Børn kunne ikke føde een Fader“. — Lykkelige Thorvaldsen! at Du ikke ogsaa gav Dig i Kost hos Din Fødeby!

Fakkeltoget foran Thorvaldsens Museum den 17. September 1938.

VAR THORVALDSEN EN VELHAVENDE MAND?

Thorvaldsen tjente mange Penge. Det er nu ikke saa mærkeligt, da der fra hans Værksteder i Rom udgik en Mængde Bestillinger og Arbejder og det jo ikke var saaledes, at han alene stod med Mejslen og huggede; han havde mange Hjælpere og Assistenten, og Arbejdet i hans Værksteder gik for fuld Kraft fra Morgen til Aften.

Men Thorvaldsen havde ogsaa Evnen til at passe paa de Penge, han tjente. Han foretrak rolige og sikre Pengeanbringelser hos Torlonia, den fornemste Bankier i Rom, og afviste Svigersønnens og Datterens indtrængende Opfordringer til mere indbringende, men ogsaa mere risikable Transaktioner. Venner og Bekendte, som kom i Forlegenhed, ja selv kongelige Prinser, hjalp han gerne med Laan, men han sørgede ogsaa for, at Tilbagebetaling skete.

Efter Datidens Forhold maa han siges at have været en velhavende Mand. Da han var død, udgjorde Boets Indtægter ca. 135.700 Rd. Af dette Beløb blev der foruden Udgifter ved Boets Behandling afholdt Udgifter ved Transporten af Kunstværkerne fra Rom, ved Fuldendelsen af en Del Marmorværker og ved Udarbejdelse af et Katalog over Samlingerne saaledes, at der til Staden København som Universalarving blev udlagt 77.577 Rd. Til Datteren og Børnebørnene var der hensat til Rentenydelse en Kapital paa ca. 81.300 Rd., og til Kunstværkernes Opstilling i Museet havde han skænket 25.000 Rd. Alt

i alt androg hans efterladte Formue saaledes ca. 183.877 Rd., ikke noget ringe Beløb. Hertil kommer saa Værdien af hans Kunstværker og Samlinger, som slet ikke var blevet gjort op.

Som Modsætning skal anføres, at Thorvaldsens personlige Levevis og Fremtræden var meget beskeden og fordringsløs. Kontoen hos Skrædderen har ikke været stor. Da Thorvaldsen i 1838 sejlede hjem ombord paa Fregatten »Rota«, følte han sig — efter hvad Kaptajn Dahlerup fortæller — i Begyndelsen noget trykket af, at han i sin beskedne Klædedragt skulde sidde tilbords i Messen med Officererne, som efter den gældende Etikette altid mødte i Galla til Chefens Bord. Han gjorde Undskyldning for, at han ikke kunde gøre det samme. Kaptajnen beroligede ham imidlertid og sagde, at han ikke skulde lade sig genere heraf, men kun følge sine egne Vaner og Bekvemmelighed.

Undervejs indtraadte nu et lille Uheld (if. Løjtnant Wildes Beretning). Thorvaldsen havde kun eet Par Benklæder med, og de var saa møre og opslidte, at de ikke taalte at børstes. Oppasseren Mads kom en Dag for Skade at rive dem i Stykker. Noget andet Par fandtes ikke i Bagagen. Thorvaldsen blev da bænket i Chefens Kahyt med et Uldtæppe om Benene, og Skibs-Skrædderen blev sat til at reparere Benklæderne. Det gik imidlertid saa hurtigt, at det hed sig, at det var et Par helt nye, som en eller anden velvillig Giver havde ofret. Thorvaldsen blev altsaa udløst af sit Fangenskab, fik Benklæderne paa, og i dem holdt han sit Indtog i København.

THORVALDSEN FRIMÆRKER

Det danske Post- og Telegrafvæsen har ogsaa ønsket at mindes Thorvaldsen. I den Anledning blev der i Begyndelsen af Aaret 1938 afholdt en offentlig Konkurrence om Udarbejdelse af særlige Frimærker, og efter en Vurdering af de

indkomne Forslag besluttedes det at udsende en Serie Mindefrimærker med to Motiver, det ene gengivende Eckersbergs Billede af Thorvaldsen i Værdierne 5 Øre og 30 Øre, det andet med en Afbildning af Jason-Statuen i Værdien 10 Øre. Mærkerne vil komme i Handelen i Midten af November Maaned d. A. Endvidere har Post- og Telegrafvæsenet udsendt en Lykønskingsblanket til Telegrammer, hvorpaa er gengivet det første Felt af Sonnes Frise med Thorvaldsens Ankomst til København den 17. September 1838. A. R.